

man har ikke kunnet skjule for sig selv, at dengang da det gjaldt om Lovgivning paa Island og for Jøland, da betraadte man en anden Vel. Man siger vel, at der paa Island allerede var noget Bestaaende, men jeg vilde dog spørge, om det Landssting, som nu bestaaer der, er det samme, som bestod forud. Nei, man har kaldt et Althing i Live, som var hensoyet og var ubetydeligt indtil den Dag, da det ved Loven blev kaldt i Live, man kaldte et saadant ilive, og det er voxet op til en større Betydning, end man nogen- sinde havde ventet. Man blev maaskee endog saa overrasket ved denne Betydning ligeoverfor de Ideer, maa iøvrigt kunde have, men det vilde man ikke være bleven, dersom man ilide havde været fattet paa, at enhver Landsdeel, som ligger under de samme Betingelser som Island eller Færøerne, maatte optræde saavel hvad Regjeringen som Repræsentationen angaaer, som en selvstændig Stat indenfor den Grændse, som de kunne, uden at modsætte sig den Magt, som Moderlandet og det fælleds Centrum maa have over dem, kun naar man agter derpaa, skaffer man dette fælleds Centrum den behørigte Magt, thi da har man først et Middel til uden store Krafsanstrengelser at kunne have sin Myndighed over disse Dele af Staten. Det, hvorom vi netop i dette Dieblif-strides, er om hvorledes vi skulle organisere Staten, for med de Krafsanstrengelser vi kunne og ville gjøre, at holde den sammen og skaffe den Styrke. Det, hvorom det her gjælder, er om vi faae den største Styrke derved, at vi summere Enere sammen eller derved at vi danne Eenheder, som med god Villie træde sammen, uden at blive en Summa af denne Regnings Bestaaenheit, det er det, som her er Spørgsmaal om, og det er derfor jeg bekæmper dette Forslag, thi det indeholder efter min Overtydning Regningsprinciper istedetfor en større Opfattelse og Bedømmelse af de Forhold, hvori vi leve. Der er ikke det Grundlag for dette Forslag, som jeg troer der maa være for at kunne overse vore Statsforhold og ordne dem for den kommende Tid. Man har her sagt, at vi vilde fratage Staten sin Ret til at kræve Statens Repræsentanter her tilstede; det har man protesteret imod, men jeg proles-

terer imod, at man tillægger vore Ord en saadan Betydning. B. have slet Intet sagt, som fører dertil, idetmindste kan jeg for mit Bedkommende sige, at jeg ikke har havt den fjerneste Tanke af denne Art. Man har lykkeligviis, og det er mig kjært, at det er bragt hertind, frembragt et Ord af mig, udtalt for nogle Aar siden, og hvis Betydning det er mig kjært, er ikke saa ringe, som man maaskee dengang kunde have troet. Dengang, da Slesvig og Holsteen vare organiserede med Selvstændighed som et Slesvigholsteen, tiltrods for de 2 raadgivende Forsamlinger, thi der laae Eenhed i Administrationen, og det er altid en vigtig Deel af Regjeringen, da sagde jeg: naar I nu i dette Dieblif, hvor I selv igjennem Regjeringen have dannet et Slesvigholsteen, spørge en af disse Forsamlinger, endog den, som I kalde den slesvigiske, saa faae I et slesvigholsteensk Svar, thi den vilde ikke være hvad den skulde være, om den ikke havde optaget i sig sit Object, sin Regjering. Den Forsamling nemlig, som glemmer, at der er en Regjering i Staten, og som ikke i sine Bestræbelser veed at finde i det Mindste en vis Samstemmen med den, gjør ikke sin Pligt, den er ikke hvad den skulde være, den er et Anarchie, og just fordi den slesvigholsteenskste Idee var den herskende, den dengang berettiget herskende, saa maatte det Svar, som blev at faae, blive et slesvigholsteensk Svar; men nu have vi jo organiseret et saa selvstændigt Slesvig, som der aldrig før har været, vi have et Slesvig, saa at sige med sin egen selvstændige Konge; man har fundet det nødvendigt, og jeg siger, det er godt at stille en Mand der saa høit, at han staaer jevnbyrdig med vor Regjering, saa at han kun staaer under Kongen, thi derved characteriseres det, at der er et Slesvig, som skilte sig fra Holsteen, men ogsaa et Slesvig, som er godt i sig selv, og dersom vi nu fik en Forsamling, efterat Krigens Byrder vare borte og roligt Sind var kommet tilbage ligeoverfor denne Regjering, i Følelsen af, at den stod der som dens Raadgiver, saa frygter jeg ikke mere for, at vi fik et slesvigholsteensk Svar. Harde jeg endnu den Frygt, saa vilde jeg tvivle om vor hele Stats Bestaaen (Ja! Hør!) Jeg haaber ganske vist, at netop de Mænd her i denne